

„НАША ЛАСТІВКА“

Влітку 1941 рік. Наші За П сміливість, доброту війська вели жорстокої бої. Ворог за велику ціну намагався оволодіти містом Леніна — колісною пролетарської революції.

Наша дивізія, стіваючи кров'ю, утримує рубежі, наносючи фашистам удар за ударом. Серед нас багато поранених. Як завжди, в такі важкі хвилини бою з нами Лариса Чернявська.

Життєрадісна, проста, привітна і ласкава, як сестра, вона по-вельмичас серед поранених

За П сміливість, доброту і ласку ми назвали Ларису «нашою ластівкою».

В одному із боїв під містом Колібно Лариса замінила убитого Фельдшера батальйону.

Фашисти розпочинали одну атаку за другою. Все менше і менше залишалося наших бійців, все важче було стримувати натиск ворога. А коли загинув командир батальйону, бійці на хвилину заплесували. Їх лави похитнулись. Тоді Лариса Чер-

нявська зі словами «За Батьківщину!» винулась вперед, ведучи за собою солдатів. Ворог відступив, та в цьому бою ми назавжди розлучились з «нашою ластівкою». Лариса була смертельно поранена. За мужність і відвагу, проявлені в цьому бою, простій радянській дівчині було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Ф. СМОВЖ,
старший шоколадч.